

ÉRTESÍTŐ

Internet: <http://bajnok.hu/ertesito> • E-mail: pista@bajnok.hu IV. évf. 7–8. sz., 2015. júl.–aug.

Tartalom

- *Dr. Bajnok Dániel*: Emlékezés a Bokor alapítójára. 1
- *László Péter*: A keresztényszociológia 3
- *Stoffán-Bajnok: Martin Schulz*, az EU-parlament elnöke. 3
- *Bogár László*: Rendszerváltás oh. 5

A férfi

Azt hittem szikla, megmozdíthatatlan,
Azt hittem iránytű, csalhatatlan.
Azt hittem bálvány, néztem elvakultan,
Büszke tölgy, melyre indámmal simultam.

Isten mondta, ő szólt így szívemből,
Higgy benne, hogy erőt kapjon hitedből.
Bocsásd meg, ha elbotlott, ne feledd
Gyermeked is ő, nemcsak kedvesed.

Ó most már tudom, hogy se tölgy, se szikla,
Kell a mi kezünk, hogy a harcot bírja.
S ha sasszeme a messzeségbe kémlel,
Kell ott is a nő, finomabb szemével.

S ha súlyos harcát roskadozva vívja,
Nézz a szemébe erőtadón, bízva.
Nézz fel rá! Higgyje, hogy ő vezet,
S kormányzó öklén ott legyen kezéd.

Geőcze Anna

Emlékezés a Bokor alapítójára

Öt éve halt meg Bulányi György (1919–2010) piarista szerzetes, a Bokor közösség alapítója. A közösség tagjai június 6-án emléknappal ünnepelték Gyurka bácsi Mennyei Atyához költözésének évfordulóját, a Kossuth Rádió pedig június 14-én emlékezett meg életéről a *Vasárnapi Újság*-ban.

Rövid életrajza: Bulányi György 1945-ben egy horvát jezsuita biztatására kezdett fiatalokból álló kisközösségeket szervezni, mert a szovjet megszállás alatt kiépülő ateista rendszerben csak így lehetett megőrizni a keresztény hitet. Tevékenységéért 1952-ben letartóztatták és „a népi demokrácia megdöntésére irányuló államellenes összeesküvés” vádjával életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték. Közel egy évtized múltán, 1960 végén

amnesziával szabadult, de csak szállítómunkásként és fordítóként alkalmazták. Ekkor írta meg fő művét, a **Keressétek az Isten Országát!** c. biblikus morálteológiai szintézist (1964–68), majd újra nekilátott a kisközösségek szervezésének. A később Bokor néven ismertté vált mozgalomhoz számos pap is csatlakozott, de több kiscsoportnak laikus vagy női vezetője volt. A jézusi szeretettanítás (adás, szolgálat, erőnemalkalmazás) hétköznapi megélésére törekvő csoportok több tucat tagja lelkiismereti okokra hivatkozva megtagadta a kötelező katonáskodást, ezért a katonaságmegtagadókat 1979 és 1989 között átlag 1–3 éves börtönbüntetéssel sújtották. A magyar katolikus egyház is fellépett a Bokor ellen, és Bulányit 1982-ben eltiltották a hazai nyilvános papi működéstől. (Amint azt Cserhádi József püspök halála előtt adott interjújában elismerte, a magyar egyház állami nyomásra cselekedett.) Bár Bulányi többször kinyilvánította a katolikus egyházhoz való ragaszkodását, a korlátozó intézkedéseket a római Hittani Kongregáció (élén Ratzinger bíborossal, a későbbi XVI. Benedek pápával) 1986-ban helyben hagyta, és csak 1997-ben oldotta föl. Ennek ellenére a hazai egyházon belüli peremre szorítottsága haláláig nem sokat változott. Az általa alapított Bokor mozgalom azonban mindmáig él és igyekszik megvalósítani a Jézustól tanult elveket Egyházon belül és kívül egyaránt. Minden közönség akkor erősödik meg, ha saját himnusza van. A Bokor himnuszat Andi néni (Bolarics Andrea) szerkesztette Bokorhimnusz címmel:

Megkötöm magamat Isten kötelével,
megtöltöm szívemet Ország igéjével,
szabadságom, Uram Néked visszaadom
csak a szeretetre formáld át tudatom!

Magamat megkötni gyenge vagyok, Uram
segítő kéz nélkül nehéz járnom utam.
Atyám, erősítsd meg testvéred a hitben,
Életem példázza: szeretet az Isten!

Megkötöm magamat baráti kötéllel
testvéri közösség tartó erejével.
Testvér, ha eloldnám hármaskötélémet,
szembesíts magammal, légy felelős értem!

Részletek a **Fatimai Hiszekegy** c. írásából (1972): „Hiszek egy Istenben, hiszem, hogy időtlenül létezik. Hiszem, hogy Tőle van minden, ami van, élettelen és élő. Ő a teremtő. Hiszek a három személyű egy Istenben, az Atyában, a Fiúban, a Lélekben. Hiszem, hogy az Isten – szeretet. A szeretethez (Istenhez) hűségesnek kell maradnunk. Hiszem, hogy Isten Fia (Jézus) meghalt értünk, hogy a hűség feledhetetlen példáját mutassa nekünk. Hiszem, hogy Jézus halottaiból feltámadt. Hiszem, hogy nem tekinthetek senkit sem ellenségemnek. Hiszem, hogy ki kell törölnöm szótáramból azt a szót: jog. Hiszek a békében, amelyet Isten mindig megad azoknak, akik az Ő útján járnak. Hiszek a boldogságban, amelyet egyedül a Szeretet adhat az embernek ebben az eljövendő világban.”

Bulányi György idén megjelent **Füves könyve** megrendelhető: bokke@bokorportal.hu

Dr. Bajnok Dániel

A keresztényszociológia

Pontosan 50 éve történt, az 1960-as évek derekán, hogy Thiry István azon dolgozott, legyen végre a keresztényszociológia gondolatnak hangja a közvéleményben. Úgy vélték, a századvégre ez megvalósulhat – de nem jött össze. Kidolgozta a „Földön Megvalósuló Mennyek Országá” teológiáját. Segítői is voltak: a két Sulyok testvér és Bulányi György. A piarista atya börtönbüntetései és övéi is lényegileg megghiúsította tervüket. A piarista atya megírta memoárjait, tovább dolgozott, neki erre már nem volt módja, más munkaterületre került, változtatni kellett munkastílusán, később meghalt. A Földön Megvalósuló Mennyek Országá nem egy metafizikai elképzelés volt, de egy igazságosabb, szociálisan érzékenyebb társadalmat vizionált.

Meg kell említeni, hogy az elgondolás a Miatyánkból eredeztethető, amit Jézus hagyott ránk, benne van azon keresztény szociális gondolat: „Jöjjön el a Te országod” – ez nem lehet más, mint az ember szociális kívánságainak megvalósulása, „Legyen meg a Te akaratod, miképpen a mennyben, úgy a földön is”. Ez utóbbi egyezik az EU alapító atyáinak gondolatával, amit kezdetben az EU alapokmánya is tartalmazott, de mára ezt törölték belőle. Sőt nemcsak az alapokmányban, hanem még a preambulumban sem emlékeztetnek rá. Ezért a keresztényszociális gazdasági rendszer helyett mára a vadkapitalista piacgazdaságot valósították meg nálunk Magyarországon is.

A keresztényszociális gondolat háttérbe szorulása, fájdalmas hiánya máshol is tért vesztett, például Bajorországban is. Pótlását a legkülönbözőbb „irányszögekkel” (modernizmus, liberalizmus, különböző színezetű destruktivizmus) cserélték fel. Teszik ezt fétisekből kiindulva (Bismarck, II. József, Felvilágosodás(?) stb.) vagy simán kapzsiságból, fukarságból (euroatlanti dölyf), esetleg elvakult hatalmi „dühökből” indítva: lásd totaliter hatalmak. Vagy simán, azaz komfortkényszerből.

De hiába. Bízunk abban, hogy a keresztényszociális gazdasági rendszer le fogja gyűri a helyette sokkal rosszabb gazdasági rendszereket.

László Péter Sándor, Pomáz

Martin Schulz, az EU-parlament elnöke

Részletek az életet befolyásoló értékekről Schulz EU-házelnök véleménye alapján. Schulz úr nem mondható túlképzettnek, mint tudjuk, iskolai végzettsége nyolc évig tartott, alkoholista, eredetileg könyvügynök foglalkozású ember. Ma az Európai Unió házelnöke, liberális nézeteit mindenkinek ajánlja elfogadásra. Ezek közül háromra kívánunk reflektálni.

1. Egyenműek házasságáról. Schulz véleménye alapján mondhatom magamról: sajnálhatom, hogy az elmúlt 60 évben nem akartam saját nememmel házasodni, még nem is

gondoltam rá! Eddig sem vettem részt (Uram bocsássa meg) az Andrassy úti beteges hajlamúak felvonulásán – amit a magyar rendőrség védelmével tartottak. Azt is sajnálhatom, hogy gyermekeimtől, unokáimtól nem kérdeztem meg, hogy milyen neműek szeretnének lenni, esetleg később azonos neműekkel kívánnak-e házasodni? Mert Schulz úrtól megtudtam, ha európai, művelt világpolgár akarok lenni, akkor a liberális elvek szerint az egyneműek házasságát is el kell fogadnom. Annyi mindent elfogadtunk már, miért tagadjuk meg az egyneműek házasságát? Ugyan jelenleg még nem kötelező ezt elismerni, de ami késik, az sohasem múlik! Én buta fejjel azt gondoltam, hogy Magyarország jövője jobb lesz, ha a lakosság létszáma tízmillió alá csökken (kevesebben leszünk – kevesebb emberről kell gondoskodni), de rájöttem, a nagyobb létszámú nemzeteknek a véleménye döntőbb, meghatározóbb a politikai életben. A nagyobb létszámú nemzetek szavára Európában (az EU-ban) jobban odafigyelnek. Ha Magyarországnak fejlettebb lesz a gazdasága és lakosainak száma is nagyobb lesz, jobban odafigyelnek szavára! Ezért én a többgyermekes családokat pártolom, de nem tartom senkire kötelezőnek, hogy több gyermeket vállaljon. Véleményem ebből a szempontból: minden pár annyi gyermeket vállaljon, amennyit fel tud nevelni, ellátni! Igazat adtam a magyar kormány intézkedésének, hogy (a kétnemű házaspárok) családi törvényt alkotott, és a szülési szabadságot megnövelte. Ezzel segítette a magyar lakosság létszámának növekedését! Azt tudom, hogy az egyneműek házasságával természetes úton nem növelhető az ország lakosainak száma. Ugyan ők is vállalhatnak nevelésre gyermekeket, de véleményem szerint az egynemű házások gyermekvállalása csak az egynemű törvény elfogadása szempontjából fontos, nem a gyermeknevelés szempontjából. Ugyanis ha több gyermeket szeretnének felnevelni, azt megtehetik kétnemű házasságban is! Vállalhatnak elhagyott gyermeket! Egyébként a magyar alaptörvény (az alkotmány) a házasságot csak egy férfi és egy nő között ismeri el. Nem tudom elfogadni Schulz úr véleményét, hogy miért szükséges elismerni az egyneműek házasságát? Miért leszek műveltebb európai polgár az egynemű házasság elismerésével? Putyin mondta 2014. októberi beszédében: „A nyugat-atlanti országok tévútra tévedtek, megtagadják saját gyökereiket, beleértve a keresztény értékrendet is. Megtagadják erkölcsi, kulturális, nemi identitásukat. Azonosnak veszik a sokgyermekes családmodellt az azonos neműek partneri viszonyával.” Sajnos jelentős nyugati politikusoktól hasonló nyilatkozat még nem ismert.

2. A magyarok összefogásáról. Helyesnek tartom, ha a magyar kormány törődik a határainkon túl élő magyarok sorsával, akik amikor a művelt európai hatalmak által más államoknak juttatott volt magyar területeken maradtak, és azok (élő honfitársaim) érdekeit védi. Ebben az esetben nem bevándorlókról, megélhetőségük javítása érdekében más országokba való áttelepülésről, még csak nem is üldözéstől való félelemből laknak, ahol vannak. A határainkon túl élő magyarok tömegei élnek más államoknak juttatott területeken, akik állandó lakosok ott, elődeik sírjait gondozzák. Otthonukat, gazdaságukat védik, amit ősidők óta birtokoltak. Nagyon helytelen összehasonlításnak tartom, ha a koszovói, szíriai, iraki, arab stb. menekültekhez hasonlítják a határainkon túl élő

magyarok helyzetét. Ők nem bevándorlók, jobb életlehetőségeket keresők, ők őslakosok, otthonukban maradt emberek! A 2015-ben a FÜEN (Európai Nemzetiségek Föderatív Uniója) konferenciáján is csak „Az európai kisebbségvédelem kihívásai” problémáival foglalkoztak, az őslakók, a nemzetiségek problémáival nem. Nem is szándékoztak nemzetközi szinten a nemzetiségek (szerintük kisebbségek) problémáival foglalkozni. Ezt az érdekelt államok (spanyolok, franciák, skótok, magyarok stb.) problémáinak tartják. Ezek nem bevándorlási problémák. A nemzetiségek kérdését egyes művelt, európai gondolkodású államokban megoldják, de ha nem, akkor csak húzódnak a megoldások, a problémák szaporodnak. A nemzetiségi problémák megoldása a liberális szellemű, magasan kvalifikált Schulz úrnak sem szívügye.

3. A halálbüntetésről. Kérdés, van-e visszatartó ereje a bűn elkövetőjére a halálbüntetésnek? Az emberiség elleni bűntettek, a kegyetlen, szándékos emberölések megérdemelnék a halálbüntetést. De akkor nagyon sok embert kellene sújtani ezzel a büntetéssel. Az Értesítőben mi már több alkalommal foglalkoztunk ezzel a problémával, és véleményünk szerint a halálbüntetést nem lehet kettős mércével értékelni! A kettős mérce alkalmazásán azt értem: ölni szabad abortuszban, sőt a háborúban kötelező is. Míg a gyilkosság elkövetője régen ismert volt, ma sokszor ismeretlen. A civil életben – nem háborúban – a halálbüntetéssel nem az ember életének kioltása a cél, hanem a társadalom védelme olyan egyénektől, akik a legalapvetőbb emberi jogokat tapossák sárba, esetleg jó fizetés fejében ölnek. A bíróságok dolga kideríteni a tényleges elkövető kilétét, és a törvények szerint ítéletet hozni! Ezért javasolható, hogy nyílt vitával kell a törvényeket megalkotni, hogy mikor megengedett az ember ölése, mikor nem. Melyek azok az esetek, amikor elismerhető, elfogadható az emberölés, és mikor nem! Háborúban kötelező az ellenség „elpusztítása”! Azért teszem idézőjelbe az emberölést, mert háborúban már ismert az elkövető! Sőt tüzérségi tűzben, légitámadáskor, atombomba ledobásakor az elkövető – aki kilövi, ledobja a halált okozó bombát – ismert, de az áldozatok ismeretlenek! Ezért az elkövetőt büntetni kellene? Büntetőjogban is nagyon körül kell írni esetleges alkalmazását. Schulz úr véleményével nem tudunk egyetérteni, aki a liberális elvei alapján, szellemi színvonala ismeretében, még a tízparancsolattal is indokolja tiltakozását a halálbüntetés ellen. Ezáltal nem a halálbüntetést igazolom, de a törvényeknek, bíróságoknak a társadalom védelme érdekében kell ítélni, a normális erkölcsök betartását megkövetelni.

Stoffán György írása nyomán Dr. Bajnok István

Rendszerváltás oh

Bogár László államtitkár volt az Antall-kormányban, cikket írt „Magyarország kifosztása – Húsz évnyi rablás története” címmel. Ebből kívánunk csekély részleteket közölni.

Mindenekelőtt a nyugati tőke megtiltotta Antall Józsefnek, hogy az államadósságot a saját elképzelése szerint kezelje – állítja Bogár László. Antallal megismertették a nyu-

gat-európai pénzügyi központokat, de a bankárok igen határozottan jelezték neki, hogy mi az, amiről soha semmilyen körülmények között nem szabad beszélni: ilyen volt az adósság problémaköre, tilos volt továbbá az adósság könnyítéséről vagy a fizetés átütemezésének akárcsak a lehetőségéről is beszélni (ugyanakkor az adósság egyharmadát Lengyelországban elengedték).

Megtiltották Antall Józsefnek, hogy a nemzeti vagyon kifejezést használja. A statisztikai évkönyvben 1989-ben szerepelt utoljára a nemzeti vagyon kifejezés.

Antall arról sem beszélhetett nyilvánosság előtt, hogy a multinacionális vállalatok milyen alkuval jönnek be Magyarországra. A legutóbbi időkhöz szigorúan tilos volt tudni, hogy mintegy hatezer-milliárd forint nemzeti ajándékot (állami támogatást, adókedvezményt) kaptak ezek a vállalatok, többet, mint amennyi adót és járulékot befizettek az államkasszába.

A tragédia az, hogy eltelt húsz év, az adósságunk százmilliárd dollárral több, mint korábban volt, közben pedig eltűnt a nemzeti vagyon.

Bencze Izabella, a volt Kincstári Vagyoni Igazgatóság egykori vezérigazgató-helyettese szerint a fejlett demokráciákban az állami vagyon tíz-harminc százalék arányt képvisel a magántulajdonnal szemben: Magyarországon a szocializmusban (1990 előtt) kilencvennyolc százalék volt az állami tulajdon aránya. Ha a felgyülemlett állami vagyont privatizációval értékesítették volna, és senki nem lop el semmit, akkor ma Európa egyik leggazdagabb állama lehetnénk. A hivatalos kommunikáció szerint a reprivatizációt azért nem lehetett választani, mert annak költségeit a költségvetés és az állam teherbíró képessége nem viselte volna el, igaz?

Bogár László kijelentette, hogy a reprivatizáció, amelyet Csehországban megvalósítottak, számunkra tiltva volt.

Bogár László

A szerkesztő megjegyzése: Az 1990. évi rendszerváltás az emberek többsége szerint nem úgy sikerült, ahogy elképzeltük. Abban az időben sok kétes hír jelent meg, amit nem hittünk el. Jelenleg az előbb leírt fenti adatokat nem titkosították, mint szokták régen, de most utólag megismerve a rendszerváltás feltételeit, Antall József miniszterelnökké választása más megvilágítást nyert. Ismerve Magyarország akkori politikai, gazdasági állapotát, sok jóra nem számíhattunk, de azt elvártuk volna, hogy az új magyar vezetőség javítani készül rossz helyzetünkön. Nem tudjuk, hogy az új vezetőket a pénzhatalom jelölte-e ki, de azt ismertük, hogy az ún. „kerekasztal”-tárgyaláson, amikor a miniszterelnök személyéről tárgyaltak, Csoóri Sándor író New Yorkból telefonált a társaságnak, hogy ne döntsenek, mert új miniszterelnök-jelöltet tud ajánlani. Talán ha Csoóri most nyilatkozna, tudni lehetne, ki vagy kik voltak az igazi ajánlók. Saját véleményem szerint az elmondottak ismeretében megértem, hogy miért kellett a vadkapitalizmust választani az új rendszernek.

Gondolatok

1. Mindnyájunknak fel kell készülni arra, hogy életünk nem úgy alakul, ahogyan mi elterveztük. Felszínre kerülhet egy nem várt kudarc, emberi kapcsolataink terén egy kiábrándító csalódás, anyagi helyzetünk csődje, egy betegség stb. Ezek a hullámok elnyeléssel fenyegetnek, vagy úgy érezzük, hogy össze is csapnak a fejünk fölött. Összszavardunk, félelmek és szorongások kínoznak: válságba kerülünk.

A váratlanul kitörő események is rémületet kelthetnek bennünk jövőnket illetően. Az evangéliumokban olvashatjuk, hogy a tanítványokban is pánikba estek ilyen eseményektől: egy alkalommal vihar esetén mondták: „Mester! Elveszünk!” Ilyen esetekben az ember elvárja, hogy valaki segítsen nekünk. Elsősorban a szülők, családtagok, rokonok, jó barátok segítségére várunk. Az evangéliumi tanítványok Jézus segítségére vártak. Jézus válasza: „Miért féltetek? Nincs bennetek hit?” Igen, nekünk is hinni kell a kilábolásban kaotikus világunkból. És legtöbbször nem is csalódunk! A pánikba esésünk legtöbbször hitünk hiányára vezethető vissza! Éppen a kudarcos élethelyzetekben mutatkozik meg (egész életünkben, gondjainkban, bajainkban) hitünk hiánya. Erre számtalan példát találhatunk: a világháborúkban, forradalmakban stb. Csak példaképp említem, hogy 1980-ban már nem hittem, hogy a kommunista diktatúra megszűnik. És 1990-re megszűnt. 1990 után új gazdasági rendszer, a „vadkapitalizmus” lépett a szocialista rendszer helyébe. Megszűnt a magyar ipar, megváltozott a mezőgazdaság, a kereskedelemben a külföldi érdekeltségű bevásárlóközpontok lettek uralkodók stb. Szintén nem hittünk változásban! És 2010-ben elkezdődött a változás. Részben kezdünk kilábolni megszorult helyzetünkéből.

Milyen következtetést vonhatunk le a tapasztalatokból? Hinni kell a jobb változásban – bízni sorsunk jobbra fordulásában. Persze, nekünk is meg kell tenni minden tőlünk telhetőt, amit úgy fejezhet ki az ember: „Segíts magadon, az Isten is megsegít!” Ahelyett tehát, hogy nehéz helyzetünkben másokat, esetleg magát az Istent is vádolnánk, kérjük a megvilágosító kegyelmet, lássunk munkához, és bízunk abban, hogy minden jóra fog fordulni.

2. Hogyan alkossunk véleményt embertársainkról? Akkor, amikor a bennünket körülvevő emberekről, dolgokról bármiféle ítéletet, véleményeket mondunk. Hogyan tegyük ezt, mert mindnyájan gyarló, esendő emberek vagyunk? Sőt magunk fölött is ítélezhetünk, nemcsak mások fölött.

Általános szabály: amilyen mértékkel mi ítélkezünk, olyan mértékű ítélettel fognak bennünket is mérni. Aki embertársait igazságtalanul elítéli, ne csodálkozzon, ha őt is igazságtalanul ítélik el. Ezért ne ítéljünk el senkit. Mi nem vagyunk bírók, nem rendelkezőnk ítéljoggal, bízunk azt Istenre vagy a bíróságra. Jobb, ha mi csak „véleményt” nyilvánítunk. A vélemény enyhébb formája az ítéletnek. Ezzel kapcsolatosan szólni kell a megbocsátásról is. A megbocsátás minden ember joga. De azt ne feltételezzük, ha mi

megbocsátunk valakinek, akkor mi is bármiért bocsánatot fogunk kapni. Ez már Isten és az emberi törvények területe.

Másik általános szabály: szólásunkban legyünk őszinték és igazságosak. Ne csak a mások szemében levő szálkával foglalkozunk, hanem a magunkéval is, amely a másiké-hoz képest nem látszik gerendának. Ezért helyes, ha másokban észreveszünk valamilyen hibát, vizsgáljuk meg magunkat is a felmerült szempontból. Minden ember a maga tetté-ért felelős. Semmiképpen ne ítélgessünk, bírálgassunk embereket (ezt nagyon kevés ember veszi jó néven, és inkább ellenkező hatást érünk el vele, mint amilyent szeretnénk). Az őszinteséget embertársunk jobbnak veszi, mint például a véleménynyilvánítást vagy az igazságosságot.

Ágost

Székely humor

Kérdi a székely komájától

- Mit gondolsz melyik gyorsabb, a ló vagy a postagalamb?
- Gyalog a ló

Amíg két székely van a Földön, nincs veszve a világ. Csak az egyik asszony legyen.

- Mikor kapok félcipőt, édesanyám?
- Amikor fél lábad lesz, fiam.
- És addig mit húzzak fel?
- Két vödör vizet, de igen gyorsan!

Mikszáth Kálmán: Olyan nép a székely, hogy akkor is érdemes volna őket szeretni, ha egy szót sem tudnának magyarul. Hát még így is, mikor egy szót sem tudnak másképp.

*TERJESZD AZ ÉRTESÍTŐT! Ha több példányt kívánsz,
vagy nem kívánod további küldését ingyenes havilapunknak,
kérem, jelezd – kívánságod teljesítjük.*

A Demokratikus Közéletért Alapítvány (DEKA) lapja.

Felelős szerkesztő: dr. Bajnok István. Eng. szám: 90324363

Szerkesztőség: 1111 Budapest, Bartók Béla út 18. Tel./fax: 386 4476

OTP számlaszámunk: 11711034-20833390